

[...]

30.261/30.295/II/PF

1

[...]

Betreft: klacht tegen het "Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk- en Luistergeld".

Ter zitting van 2 september 1999, heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een reeks klachten van Franstaligen uit de randgemeenten (klagerslijst als bijlage), die van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Dienst Kijk- en Luistergeld een Nederlandstalig betaalbiljet hebben ontvangen hoewel hun taalaanhorigheid bekend was.

*

* *

Op onze vraag om inlichtingen die terzake aan uw voorganger werd gericht, antwoordde deze laatste het volgende.

"Aan belanghebbenden werden, op hun verzoek, respectievelijk op data van 09.10.1998 en 12.10.1999, Franstalige betalingsuitnodigingen verstuurd. Immers, ingevolge onderrichtingen gepubliceerd in de omzendbrief VR97/29 van 07.10.1997, uitgaande van de heer Luc Van den Brande, Minister-President van de Vlaamse regering, worden alle aanslagbiljetten in eerste instantie in het Nederlands verstuurd. Inwoners uit de taalgrens- en randgemeenten kunnen op eenvoudig verzoek een Franstalig document bekomen. De tekst die deze mogelijkheid voorziet staat trouwens vermeld op de Nederlandstalige aanslagbiljetten."

*

* *

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens de artikel 25, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhorigheid van de klagers was de Dienst Kijk- en Luistergeld wel bekend.

In die omstandigheden acht de VCT, bij drie stemmen en een onthouding van de Nederlandse afdeling, en vier stemmen van de Franse afdeling, de klacht ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat de klagers ondertussen Franstalige betalingsberichten hebben ontvangen.